

[Indenrigsministeren]

Endelig lægger beslutningsforslaget op til en lovgivning, hvis rækkevidde og økonomiske konsekvenser er uoverskuelige for offentlige myndigheder, ikke mindst for kommunerne.

Som det fremgår, mener jeg, at folketinget ved at vedtage beslutningsforslaget vil sætte regeringen i en vanskelig situation. Det vil i overskriftsform forpligte regeringen til en række initiativer, hvis nærmere indhold ikke kan udledes af beslutningen. Jeg tror egentlig heller ikke, at ordførerne for de partier, der støtter forslaget, vil være i stand til at beskrive disse forskellige initiativer nærmere, og jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at man, hvis det kom til stykket, ville have samme syn på, hvad beslutningen skulle indebære.

Derfor siger jeg her, inden folketinget skrider til afstemning, at det, man er i færd med, er at forpligte regeringen til en opgave, som er overordentlig vanskelig. Jeg mener derfor, at det må være på sin plads at påkalde eftertanke vedrørende dette beslutningsforslag. Jeg tror i virkeligheden, at folketinget ved at vedtage forslaget på den måde, der er lagt op til, vil gøre en god sag en dårlig tjeneste.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er enig med det radikale venstre i synspunktet, at passivrygere ikke skal have så trange kår, som de har i dag. Det er jo således, at vilkårene er på rygerens præmisser. Vi henviser til betænkningens bidraget og siger, at vi har det i vores gruppe således, at vi vil være delt ved afstemningen. Vi er nogle, der vil stemme for forslaget, fordi vi synes, at dets intentioner er rigtige, og at det, som skal ske herefter, er initiativer, som må tages fra regeringens side for at afhjælpe de forhold, vi har i dag.

Formanden:

Der er megen uro, ikke mindst til højre.

Aase Olesen (RV):

Når folketingets flertal om lidt vedtager dette beslutningsforslag, siger ministeren, stiller vi regeringen over for en overordentlig vanskelig opgave. Ja, ja, men hvis dette var den mest vanskelige opgave, et alternativt flertal stillede denne regering over for, så så det ikke godt ud. Ministeren må prøve at

hente råd og vejledning hos nogle af sine kolleger inden for sit eget parti og se, hvordan man lever med vanskelige opgaver. Det går jo alligevel, hr. indenrigsminister.

Jeg synes, man skal tage fat, og der er adskilligt materiale fra udlandet at kigge efter. Noget af det har indenrigsministeriet allerede fået, andet vil man være i stand til at indhente uden videre. Jeg kan henvise ministeren til at starte med at læse den ganske udmærkede betænkning, som kom fra det norske tobaksskaderåd sidste sommer. Jeg tror, at man vil kunne hente hovedparten af det stof, man skal bruge, deri; ellers er der en meget fyldig litteraturvejledning i den betænkning, så ministeriet kan roligt gå i gang.

Så siger ministeren noget, jeg aldrig før har hørt en minister sige: med hensyn til, hvad forslaget går ud på, kan jeg jo ikke stille spørgsmål i udvalget. Jeg troede egentlig, at venstres ministre deltog i venstres gruppe-møde, og at man kunne få stillet alle de spørgsmål, det skulle være. Ellers kan jeg da give det som et tip, at det er sådan, man gør.

Ministeren spørger: hvad skal vi gøre med offentlige kontorlandskaber? Hvad skal man gøre med kontorlandskaberne? Ja men hvis ikke man kan lave skillevægge i kontorlandskaber, så skal det være røgfrit. Det er det, det handler om. Flertallet af befolkningen er ikke-rygere. En meget stor del bliver særdeles ilde berørt og dårligt tilpas af røg. Kan man ikke lave skillevægge, så må man lade være at ryge. Det koster ikke noget. Jeg ved godt, at ministeren forestiller sig store investeringer til skillevægge, og hvad ved jeg, men i første omgang koster det ikke noget.

Man kan starte med i kommuner og ministerier som en helt primitiv foranstaltning at lade være at bruge offentlige midler til indkøb af tobaksvarer.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg er glad for, at der trods alt i fru Aase Olesens tonefald er noget sagtmødt og forstående i forhold til den rolle, hun er i færd med at give mig i denne sag. Den er yderst besværlig, og jeg er glad for forståelsen for det, for det, jeg stiltfærdigt forsøgte at forklare, var i virkeligheden en omskrivning af det gamle ord om, at over for det umulige er ingen forpligtet.